

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1758/2569

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 245, ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.พ. มาตรา 252

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนในข้อที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน โดยอาศัยอำนาจตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนจึงเป็นอันถึงที่สุด จำเลยไม่มีสิทธิฎีกาว่า จำเลยไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อนได้อีก และที่จำเลยฎีกาขอให้ลดโทษด้วยก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิการยื่นฎีกาในปัญหาดังกล่าวได้เช่นกัน ในส่วนความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายนั้นจำเลยให้การรับสารภาพ จำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นฟังพยานโจทก์ว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย ดังนั้น ที่จำเลยฎีกาในส่วนความผิดฐานนี้ว่า จำเลยไม่มีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย และขอให้ลดโทษ จึงเป็นฎีกาในข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ภาค 8 ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 225 วรรคหนึ่ง และมาตรา 252 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 ที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของจำเลยมาทุกข้อจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 80, 91, 288, 289, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4, 8 ทวิ, 72 ทวิ ธิบของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นายสำรวย บุตรของนางรัชณี ผู้ตาย และนางสาวภัสสร ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต โดยให้เรียกนายสำรวยและนางสาวภัสสรว่า โจทก์ร่วมที่ 1 และที่ 2 ตามลำดับ และโจทก์ร่วมทั้งสองยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมที่ 1 เป็นเงิน 1,000,000 บาท และแก่โจทก์ร่วมที่ 2 เป็นเงิน 500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันกระทำความผิด จนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วมทั้งสอง แต่ต่อมาโจทก์ร่วมทั้งสองขอถอนคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ศาลชั้นต้นอนุญาต จำหน่ายคดี ส่วนแพ่งออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 288 ประกอบมาตรา 80, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้าน หรือที่ชุมนุมชน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิต ฐานพยายามฆ่าผู้อื่นและฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุ ในเมือง หมู่บ้าน หรือที่ชุมนุมชน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 10 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่

มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุก ตลอดชีวิต ฐานพยายามฆ่าผู้อื่น จำคุก 5 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือ ทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน เมื่อรวมโทษทุกกระทงความผิดแล้ว คงให้ จำคุกตลอดชีวิต ริบของกลาง โจทก์ โจทก์ร่วมทั้งสอง และจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวน มายังศาลอุทธรณ์ภาค 8 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืน แต่ให้ยกคำขอของโจทก์ร่วมทั้งสองที่ขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ใน ความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและ โดยไม่มีเหตุสมควร และฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งในศาลชั้นต้นให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุม ปริक्षाแล้ว สำหรับความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร ฐานยิงปืนโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้าน หรือที่ชุมนุมชน คู่ความไม่อุทธรณ์จึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีคงมีปัญหาตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายหรือไม่ เห็นว่า ในส่วนความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า จำเลยมีความผิด ฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ลงโทษจำคุก ตลอดชีวิต โจทก์ โจทก์ร่วมทั้งสองและจำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ ภาค 8 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนว่า จำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน คงแก้ไขเฉพาะในส่วนยก คำขอของโจทก์ร่วมทั้งสองที่ขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ในความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร และฐานยิงปืนซึ่งใช้ ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน และสั่งค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งใน ศาลชั้นต้นให้เป็นพับ เท่ากับศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนในข้อที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐาน ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 8 วินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง มีได้วินิจฉัยเพราะจำเลยอุทธรณ์ ดังนั้น ข้อเท็จจริง ที่ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนจึงเป็นอันถึงที่สุดตามบทบัญญัติ มาตรา 245 วรรคสอง ดังกล่าว จำเลยไม่มีสิทธิฎีกาว่า จำเลยไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อนได้อีก และที่ จำเลยฎีกาขอให้ลดโทษด้วยก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิในการยื่นฎีกาในปัญหาดังกล่าวได้เช่นกัน ในส่วน ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายนั้นจำเลยให้การรับสารภาพ จำเลยไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นฟัง พยานโจทก์ว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย ดังนั้น ที่จำเลยฎีกาในส่วนความผิดฐานนี้ว่า จำเลยไม่มี เจตนาฆ่าผู้เสียหาย และขอให้ลดโทษ จึงเป็นฎีกาในข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบใน ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง และมาตรา 252 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ที่ ศาลชั้นต้นรับฎีกาของจำเลยทุกข้อมาจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกา ของจำเลย

องค์คณะ

มาลิน ภู่งศ์ จุลมนต์ · กาญจนา ฤทธิทิศ · ประทุมพร กำเหนิดฤทธิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1758/2569>